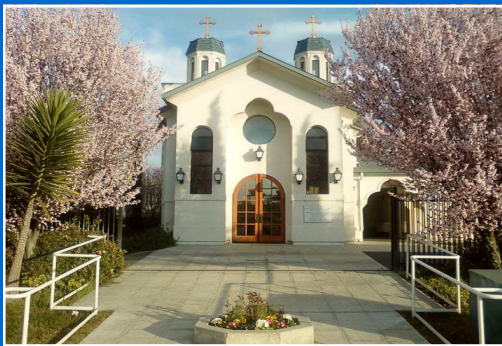

Dan Fornade

ROMÂNII DIN CALIFORNIA

CASA ROMANA SI CAPELA

Hayward, California

Enciclopedie ilustrată - Montreal, 2019

Casa Română și Capela

Câțiva români destonici și iubitori de neam din vecinătatea orașului San Francisco au înființat instituția culturală „Casa Română și Capela” (CRC). Ideea de a da curs unui asemenea proiect s-a născut din dorința de a păstra, apăra și afirma, în deplină libertate, tradițiile poporului și valorile culturii române. Cu timpul, s-au alăturat și români americani stabiliți mai de demult în America, care erau membrii altor organizații românești, precum: Asociația „Principesa Ileana” sau „Sentinela de la Vest”. Cu toții vor pune bazele unei noi organizații, „Unirea de la Vest”, urmând ca în 1961, să se afilieze organizației centrale „Uniunea și Liga Societăților Române Americane”. În acest context, s-au organizat evenimente ocazionate de diverse aniversări importante legate de istoria poporului român: Unirea Principatelor (24 Ianuarie 1859), Înălțarea Independenței și a României Mari (10 Mai), realipirea provinciilor românești Basarabia (27 Martie 1918) și Transilvania (1 Decembrie 1918). Activitățile se desfășurau fie în case de români, fie în săli închiriate, aceste manifestări fiind urmate de agape și dans.

În 1964, câțiva dintre membrii organizației «Unirea de la Vest» formează o grupare cu caracter religios ortodoxă, cu numele «Înălțarea Domnului», aparținătoare la început de parohia ortodoxă „Sfânta Treime” din Los Angeles, parohie păstorită de părintele Victor Bărbulescu, care oficia serviciul religios și la „Înălțarea Domnului”. Un vis împlinit: existența a două organizații: una culturală și alta religioasă. Dar se naște o nouă întrebare: este nevoie de o a treia? Crearea unei noi societăți era justificată prin faptul că membrii din „Uniunea și Liga” erau obligați să cumpere polițe de asigurări pentru a fi incluși în această organizație; pe de altă parte, biserica accepta, ca membri, numai pe românii creștini ortodocși. Se simțea tot mai acut nevoia amenajării unui centru cultural românesc, a unei organizații-umbrelă, care să-i cuprindă pe toți românii. Astfel a luat naștere „Casa Română și Capela”, fapt petrecut în urma unor serii de întruniri publice, care au avut loc în jurul anilor 1977-1978.

Clădirea a fost cumpărată în 1978 pentru suma de US\$73.000, sediul organizației fiind stabilit la adresa: 124 Montecito, Oakland, California. Obiectivul organizației era să contribuie la păstrarea valorilor culturale românești tradiționale, promovarea și difuzarea lor în concordanță cu valorile sociale și culturale americane. Organizația era condusă de un Consiliu de Administrație format din șapte membri, aleși pentru un mandat de trei ani, de către Adunarea generală anuală. Toți membrii se angajau să conteste vehement ororile regimului comunist, persecuțiile religioase, cenzura literară și artistică, denaturarea ortografiei limbii, tăcerea în chestiunea Basarabiei și Bucovinei de Nord, idealuri și aspirații istorice ale poporului român. Clădirea organizației era situată în centrul orașului

Oakland și cuprindea o sală socială cu o capacitate de 400 locuri. La început, serviciul religios s-a desfășurat în acest loc. Sala de conferințe îngloba o Bibliotecă bogată, care cuprindea o colecție de cărți și materiale documentare inedite.

Numărul crescând al românilor ajunși pe aceste meleaguri înlesnește o mai largă participare la diversele manifestări care se desfășurau aici și unde erau comemorate momentele cele mai importante din viața națiunii române. Erau invitate personalități de vază din comunitate, care au susținut conferințe și dezbateri de interes național românesc.

În luna august 1982 s-a organizat o expoziție de artă, cu ocazia Celei de-a XII-a Conferințe Internaționale de Sculptură organizată, la Oakland, de asociația PRO ARTS. Pentru refugiații nou-veniți, neajutorați, apartamentul din spatele clădirii a servit mult timp drept cămin. La 10 mai 1973, a fost publicat primul număr din „Buletinul CRC”, publicație cu apariție trimestrială. Prin intermediul acestui periodic, se dorea menținerea și întărirea legăturilor cu alte comunități românești din America sau din alte țări din lumea liberă. Pe de altă parte, se dorea o ușă deschisă americanilor, doritori să cunoască problemele cu care se confrunta comunitatea românească, opusă politicii regimului comunist. Prin programul și structura organizatorică, „Casa Română și Capela” se situa pe baricada luptei anti-comuniste, promovând unificarea românilor din exil.

Activități la Casa Română, Hayward

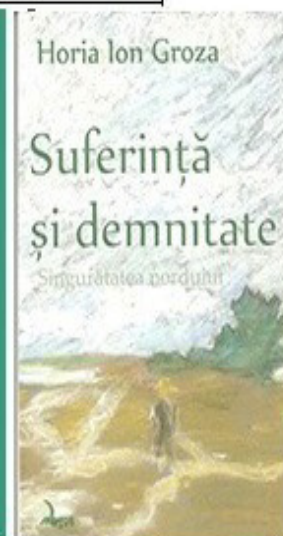
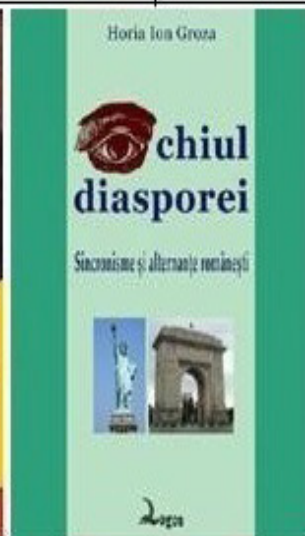
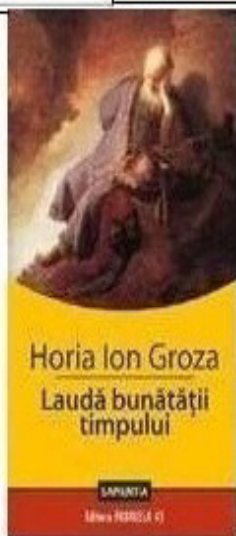
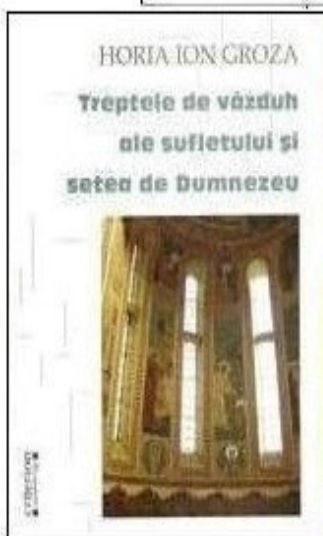
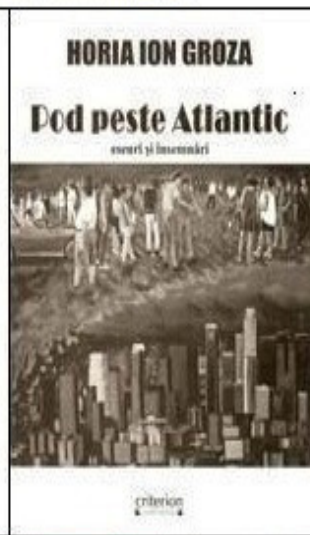
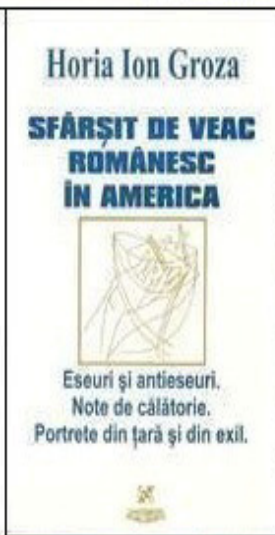
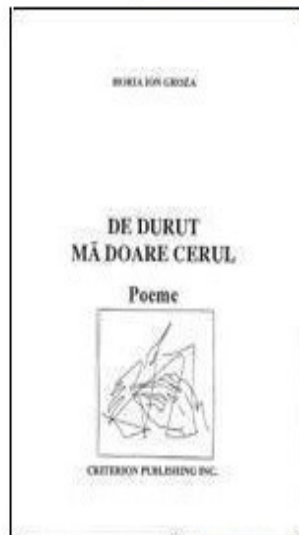
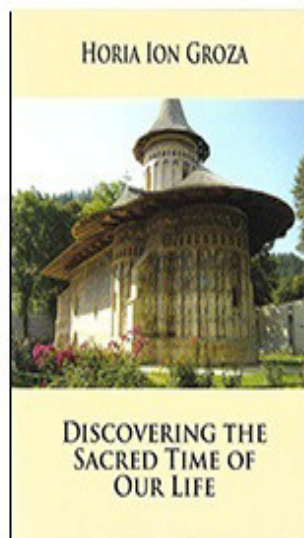

DI Claudiu Lucaci, Consul General al României, invitat la Casa Română din Hayward (2003), pentru a se întâlni cu antreprenori români din zonă

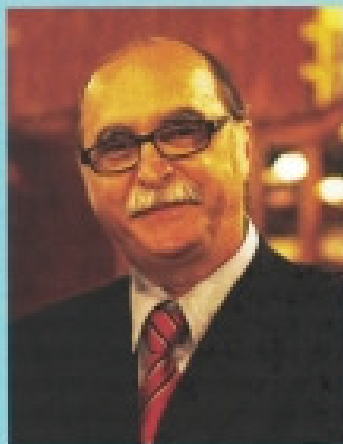

Colaborare între firma "Catalyst Semiconductors Inc." (CEO Gelu Voicu) și reprezentanți ai companiilor High-Tech, Silicon Valley și ai Casei Române din Hayward

FORNADE, DAN

istoric, lexicograf, editor, ziarist

Născut în capitala Bariatului la 28 august 1951, Dan Fornade a absolvit Facultatea de Filologie (română-engleză) la Universitatea "Vasile Pârvan" din Timișoara. Stabil în Canada în 1980, și-a continuat studiile la Universitatea McGill din Montréal, obținând diploma în Educație, specialitatea limba engleză (ESL), în anul 1986; doctorat în istorie, cu teza "Românii din America" (2004). Timp de peste un sfert de veac, a fost profesor de limba engleză la C.E.C.M., ulterior, E.M.S.B. (Ministerul Învățământului din Québec). Din 1992, a predat cursuri de limba engleză la Marymount Academy - Adult Education Center din Montréal, fiind și unul dintre guvernatorii Centrului (din 1998). În această calitate, a realizat - cu ajutorul unui grup de traducători - o serie de dicționare ilustrate în principalele limbi de circulație internațională dar și în câteva limbi din Asia și Africa, printre care chineză, japoneză, arabă.

După pensionare, în 2012, se dedică finalizării unor proiecte editoriale legate de personalitățile românilor, cu preponderență românii-americani. Cercetător al istoriei emigrației românești, redactor și editor al ziarului "Luceafărul românesc" (1990-2000) și coordonator al enciclopediei *Românii din America*, cu versiunea în limba engleză - *Romanian American Encyclopedia*, autor al mai multor dicționare de personalități, dintre care menționăm *Prominent Romanian Personalities in the USA and Canada*, *Professors of Romanian Origin in North America*, a unor lucrări de referință de anvergură despre românii din străinătate (*Biserici și organizații românești din diaspora*, *Presa românească din străinătate*) și din țară: *Personalități clujene*. Dicționar ilustrat, cu o prefață semnată de Acad. Ionel Haiduc, președintele Academiei Române.

Sunt conștient !

Sunt conștient că meritul celui care a realizat prima *Enciclopedie a românilor din SUA* constă nu atât în structurarea materialului - cu imperfecțiunile aferente - cât în pasiunea, consecvența și curajul de a finaliza o lucrare de referință ce se cerea făcută de către o instituție cu resurse și personal.

Nimeni dintre istoricii din Țară nu a contestat și nu contestă importanța românilor din America la istoria generală a românilor. Totuși, timp de peste un secol, nimeni nu a putut dăruți 30 de ani din viața lui pentru această cauză, nimeni nu a depus efortul de a călători în peste 250 de comunități românești din SUA și Canada, nimeni nu a cercetat bibliotecile americane de la primul la ultimul raft pentru a găsi informații despre România și români, nimeni nu s-a încumetat să scrie istoria fiecărei comunități și realizările românilor care s-au afirmat pe pământ american.

Știți de ce? Pentru că nu a fost un lucru simplu.

Astăzi piatra de temelie a fost pusă. Voi, aceia care sunteți încă interesați de istoria neamului, continuați munca. Preluăți ștafeta și îmbunătățiți opera!

Mii de români părăsesc țara, unii se întorc acasă, alții se pierd printre străini iar urmașii lor sunt supuși procesului firesc de asimilare. Ne pierdem rădăcinile! Istoria des-țărăților trebuie scrisă, pentru ca rădăcinile noastre să dureze, pentru a nu ne pierde ca neam. O nație fără rădăcini este o nație pierdută.

Dan Fornade,
autorul Enciclopediei *Românii din America*

